
HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Väliaikainen painos

P8_TA-PROV(2019)0202

Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: vuotuisen kasvuselvityksen 2019 työllisyys- ja sosiaalinelämäkohdat

Euroopan parlamentin päätöslauselma 13. maaliskuuta 2019 talouspolitiikan eurooppalaisesta ohjausjaksosta: vuotuisen kasvuselvityksen 2019 työllisyys- ja sosiaalinelämäkohdat (2018/2120(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 21. marraskuuta 2018 annetun komission tiedonannon ”Vuotuinen kasvuselvitys 2019: Maailmanlaajuinen epävarmuus vaatii vahvempaa Eurooppaa” (COM(2018)0770),
- ottaa huomioon maailman johtajien syyskuussa 2015 hyväksymät kestävän kehityksen tavoitteet, jotka neuvosto vahvisti ja joiden täytäntöönpanoon se ilmoitti sitoutuvansa,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston, Euroopan parlamentin ja komission marraskuussa 2017 vahvistaman Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin,
- ottaa huomioon 21. marraskuuta 2018 annetun luonnoksen komission ja neuvoston yhteiseksi työllisyysraportiksi, joka on oheisasiakirja komission tiedonantoon vuotuisesta kasvuselvityksestä 2019 (COM(2017)0761),
- ottaa huomioon 21. marraskuuta 2018 annetun komission suosituksen neuvoston suositukseksi euroalueen talouspolitiikasta (COM(2018)0759),
- ottaa huomioon 21. marraskuuta 2018 annetun komission asiakirjan ”Kertomus varoituskoneistista – vuosi 2019” (COM(2018)0758),
- ottaa huomioon 21. marraskuuta 2018 annetun komission tiedonannon ”Vuoden 2019 alustavien talousarviosuunnitelmien kokonaisarviointi” (COM(2018)0807),
- ottaa huomioon 29. marraskuuta 2018 antamansa päätöslauselman vammaisten naisten tilanteesta¹,

---

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0484.

- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2018 antamansa päätöslauselman sukupuolten tasa-arvoa edistävästä hoitopalveluista EU:ssa¹,
  - ottaa huomioon 25. lokakuuta 2018 antamansa päätöslauselman euroalueen työllisyys- ja sosiaalipolitiikasta²,
  - ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2018 antamansa päätöslauselman ”Talouspolitiikan eurooppalainen ohjausjakso: vuotuisen kasvuselvityksen 2018 työllisyys- ja sosiaalinäkökohdat”³,
  - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon sukupuolten välisestä digitaalisesta kuilusta,
  - ottaa huomioon kansallisten parlamenttien edustajien kanssa käydyt keskustelut talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson vuoden 2018 painopisteistä,
  - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
  - ottaa huomioon työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan mietinnön sekä naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnon (A8-0162/2019),
- A. ottaa huomioon, että 20–64-vuotiaiden työllisyysaste oli 73,2 prosenttia vuonna 2017, mikä osoittaa, että EU:lla on hyvät mahdollisuudet saavuttaa Eurooppa 2020 -strategiassa tavoitteeksi asetettu 75 prosentin työllisyysaste;
- B. toteaa, että ihmisarvoiset työpaikat, joissa työllisyys on turvattu, ovat tärkeitä sosiaalisen syrjinnän torjunnassa ja niitä olisi edistettävä, jotta työttömyyteen voidaan puuttua kaikkialla EU:ssa sekä lisätä kotimaista kysyntää ja edistää kasvua; ottaa huomioon, että osa-aikatyöntekijöiden osuus kasvoi vuosien 2008 ja 2017 välillä 16,8 prosentista 18,7 prosenttiin koko työvoimasta ja että nuorten osalta osuus ja kasvu oli tätä suurempi;
- C. ottaa huomioon, että työllisyysasteissa on merkittäviä eroja eri puolilla EU:ta niin jäsenvaltioiden välillä kuin myös niiden sisällä, ja toteaa, että myös työllisyyden laadussa on eroja;
- D. toteaa, että vaikka pitkäaikais- ja nuorisotyöttömyys laskevat EU:n tasolla, ne ovat edelleen korkeita useissa jäsenvaltioissa;
- E. toteaa, että unionin tason nuorisotyöttömyysaste on 18,6 prosenttia ja se on edelleen korkeampi kuin vuonna 2008; ottaa huomioon, että Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön (Eurofound) mukaan työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten arvioidaan maksavan EU:lle 153 miljardia euroa vuodessa, kun taas arvioidut kustannukset nuorisotakuujärjestelmien perustamisesta euroalueelle ovat 21 miljardia euroa vuodessa; toteaa, että nuorisotakuuseen on osoitettu tällä hetkellä kahden miljardin euron määrärahat kaudelle 2017-2020;
- F. toteaa, että kun uudet työmuodot, mukaan lukien alustatyö ja itsenäinen ammatinharjoittaminen, lisääntyvät ja yleistyvät, sosiaalista suojelua, joka on

¹ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0464.

² Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0432.

³ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2018)0078.

perinteisesti kattanut kokoaikaiset toistaiseksi voimassa olevat työsopimukset, on nykyaikaistettava ja mukautettava;

- G. katsoo, että työllisyysasteen nousuun jäsenvaltioissa on liittynyt epätyypillisten, epävarmojen ja epävirallisten työllistymisen muotojen lisääntyminen, nollatuntisopimukset mukaan lukien, työmarkkinaosapuolten vuoropuhelun heikkeneminen ja joissakin jäsenvaltioissa työehtosopimusneuvottelujen hajauttaminen, mikä vaikuttaa kielteisesti työntekijöiden oikeuksiin;
- H. toteaa, että epävarmimpia työpaikkoja ovat ne, joissa henkilöt eivät voi harjoittaa oikeuksiaan, joista puuttuu sosiaaliturva, jotka vaarantavat terveyden ja turvallisuuden ja joissa ei saa työstä riittäviä tuloja ihmisarvoiseen elämään; toteaa, että toinen keskeinen tekijä epävarmoissa työsuhteissa on epävarmuus, joka käsittää epävarmuuden työpaikasta, tulojen riittämättömyyden, irtisanomissuojan puuttumisen sekä epätietoisuuden työsuhteen kestosta ja mahdollisesta tulevasta työllistymisestä;
- I. toteaa, että vaikka tuloerot kaventuivat EU:ssa hieman vuonna 2017, työssäkäyvien köyhyys on edelleen liian suuri, 9,6 prosenttia työväestöstä, ja ottaa huomioon, että ongelma koskee pääasiassa naisia;
- J. toteaa, että köyhyys- ja syrjäytymisriskiaste on 22,5 prosenttia ja vaikka se jääkin kriisiä edeltävän tason alle, Eurooppa 2020 -strategian yleistavoitetta vähentää köyhyyden tai syrjäytymisen vaarassa elävien määrää 20 miljoonalla ei ole läheskään saavutettu; toteaa, että vaikka köyhyyden tai syrjäytymisen vaarassa elävien lasten osuus laskee edelleen, se on vieläkin liian korkea; toteaa, että yksinhuoltajatalouksien lasten köyhyys- ja syrjäytymisriskiaste on kaksi kertaa suurempi kuin lapsilla keskimäärin; katsoo, että suuri eriarvoisuus heikentää kansantalouden tuottoa ja mahdollisuuksia kestäväan kasvuun;
- K. toteaa, että vaikka globalisaatio on auttanut lisäämään talouskasvua, sen edut jakautuvat epätasaisesti niin jäsenvaltioiden välillä kuin niiden sisälläkin; ottaa huomioon, että Euroopan kasvumallia olisi tarkasteltava uudelleen ja sitä olisi vahvistettava erityisesti sosiaalisen ja ekologisen kestävyuden osalta;
- L. ottaa huomioon, että hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin (IPCC) raportissa korostetaan tarvetta ryhtyä kiireesti toimiin ilmastonmuutoksen torjumiseksi, sillä kolmen vuoden kuluttua muutoksesta voi tulla peruuttamaton; katsoo, että teollisuuden, liikenteen ja energian nykyaikaistamiseksi ja hiilestä irrottamiseksi varoja (niin julkisia kuin yksityisiä investointeja) olisi asetettava saataville hallinnon kaikilla tasoilla;
- M. toteaa, että EU:n talous kasvaa nyt kuudetta vuotta peräkkäin, investoinnit elpyvät, kuluttajakysyntä kasvaa ja työllisyys paranee tasaisesti ja että kasvuasteiden vaihtelu euroalueella on pienintä talous- ja rahaliiton historiassa; pitää kuitenkin valitettavana, että kasvun hyödyt eivät jakaudu tasaisesti;
- N. toteaa, että kotitalouksien tulot ovat kasvaneet hitaammin kuin BKT, mikä herättää kysymyksiä viimeaikaisen kasvun osallistavuudesta;
- O. ottaa huomioon, että väestörakenteen muutos ja elinajanodotteen piteneminen aiheuttavat eläke-, terveydenhuolto- ja pitkäaikaishoitojärjestelmille erittäin suuria kestävyteen ja riittävyyteen liittyviä haasteita;

- P. toteaa, että toimiva työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu on keskeinen osa Euroopan sosiaalista markkinataloutta ja se vahvistaa sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja vähentää ristiriitoja yhteiskunnassa, mikä on työntekijöiden, työnantajien ja hallitusten yhteisen edun mukaista;
- Q. toteaa, että Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin sisällyttäminen talouspolitiikan eurooppalaiseen ohjausjaksoon on helpottanut osallistavan kasvun ja työllisyyden tukemista ja vähentänyt makrotalouden epätasapainotiloja;
- R. toteaa, että talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson tulisi edistää Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin toteutumista, jotta varmistetaan naisten ja miesten yhtäläinen kohtelu ja yhtäläiset mahdollisuudet, oikeus samaan palkkaan samasta työstä sekä naisille että miehille ja oikeus saada laadukasta ja kohtuuhintaista terveydenhuoltoa;
- S. ottaa huomioon, että 80 miljoonaa eurooppalaista vammaista sekä joukko erityisryhmiä, kuten syrjäytyneitä nuoria ja yhteisöjä, kroonisia sairauksia sairastavia ja vähemmistöyhteisöjen ryhmiä, kohtaavat erityisiä esteitä työllistymiselle ja ovat suuremmassa vaarassa ajautua köyhyyteen ja syrjäytyä sosiaalisesti; ottaa huomioon, että kansalaisyhteiskunnan järjestöjen panos on keskeisessä asemassa osallisuutta edistävien palvelujen tarjoamisessa sekä edustuksen varmistamiseksi politiikanteossa;
- T. toteaa, että sitkeät terveyserot ja kroonisten sairauksien yleistyminen johtavat ennaikaisen kuolleisuuden korkeaan tasoon kaikkialla EU:ssa ja vaikuttavat kielteisesti työvoimaan, tuottavuuteen ja hyvinvointijärjestelmiin;
- U. ottaa huomioon, että sukupuolten välinen tasa-arvo on EU:n keskeinen arvo ja se on kirjattu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 8 ja 19 artiklaan, joissa määrätään velvoitteesta poistaa eriarvoisuus, edistää miesten ja naisten välistä tasa-arvoa ja torjua sukupuoleen perustuvaa syrjintää sekä varmistaa sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen kaikissa EU:n politiikoissa ja toimissa;
- V. toteaa, että naisten työllisyysaste oli 66,5 prosenttia vuonna 2017, mutta sukupuolten välinen työllisyysero oli edelleen huomattavat 12 prosenttia, samoin kuin palkkaero ja siten myös sukupuolten välinen eläke-ero; ottaa huomioon, että naiset kärsivät miehiä useammin köyhyydestä ja että naiset ovat suuremmassa vaarassa syrjäytyä sosiaalisesti vanhuusiässä, että naiset saavat todennäköisesti 40 prosenttia vähemmän eläketuloja koko eliniän ajan kestäneen sukupuolten välisen eriarvoisuuden johdosta ja tämä on haaste, joka koskee monia naisia ja koko yhteiskuntaa; ottaa huomioon, että sekä miesten että naisten yhtäläisiä mahdollisuuksia osallistua työmarkkinoille voidaan helpottaa tarjoamalla mahdollisuus kohtuuhintaisiin ja laadukkaisiin hoitopalveluihin;
- W. katsoo, että naisten osuuden lisääminen päätöksenteossa vahvistaisi tasa-arvoa;
- X. toteaa, että omaishoitajilla on muita suurempi riski kokea köyhyyttä sekä hoitojakson aikana että sitten, kun he saavat eläke-etuuksia; ottaa huomioon, että omaishoitajat ovat pääasiassa naisia; ottaa huomioon, että kaikesta hoivatyöstä EU:ssa noin 80 prosenttia on palkatonta työtä tekevien omaishoitajien vastuulla, ja heistä 75 prosenttia on naisia;
- Y. ottaa huomioon, että hoitopalvelujen laatu vaihtelee suuresti jäsenvaltioiden sisällä ja niiden välillä sekä yksityisen ja julkisen sektorin, kaupunki- ja maaseutualueiden ja eri ikäryhmien välillä; ottaa huomioon, että naiset kärsivät julkisia palveluja, kuten

terveydenhuoltoa, koulutusta ja asumista, koskevista säästötoimista sekä suoraan palvelujen käyttäjinä ja työntekijöinä että epäsuorasti auttaessaan julkisista peruspalveluista riippuvaisia perheenjäseniään;

- Z. ottaa huomioon, että naisten työuralle tulee todennäköisemmin pitkiä taukoja, jotka johtuvat naisten roolista perheessä, ja naiset jäävät miehiä useammin pois töistä huolehtiakseen lapsesta tai sairaasta sukulaisesta; ottaa huomioon, että tällainen rooli voi haitata naisten urakehitystä; ottaa huomioon työn ja yksityiselämän yhteensovittamisesta parhaillaan käytävät neuvottelut;
- AA. toteaa, että on saavutettu huomattavaa edistystä 2020 -strategian yleistavoitteessa, joka koskee 10 prosentin koulutuksen keskeyttämisastetta, ja korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden osuuden 40 prosentin tavoitteessa, mutta jäsenvaltioiden välillä on edelleen suuria eroja; katsoo, että jäsenvaltioita olisi kannustettava parantamaan ammatillisen koulutuksen saatavuutta ja yleistä hyväksyntää samalla kun varmistetaan, että korkea-asteen koulutuksen laatu on edelleen ensisijainen tavoite pyrittäessä vuoden 2020 yleistavoitteisiin;
- AB. toteaa, että digitaalisella aikakaudella digitaaliset taidot ovat olennaisia kaikkien henkilökohtaisten tai ammatillisten tehtävien hoitamiseksi ja silti yli 40 prosentilla EU:n aikuisista ei ole digitaalisia perustaitoja; toteaa, että 60 miljoonalla aikuisella ei edelleenkään ole perustason luku- ja laskutaitoa; toteaa, että sukupuolten välinen ero on 12,9 prosenttia, kun tarkastellaan perustasoa vaativampia digitaalisia taitoja;
- AC. ottaa huomioon, että matalan osaamistason ja vanhempien työntekijöiden osallistuminen koulutus- ja uudelleenkoulutusohjelmiin on huomattavasti epätodennäköisempää kuin muiden ryhmien osallistuminen; toteaa, että usein mikroyrityksillä ja pienillä ja keskisuurilla yrityksillä (pk-yrityksillä) ei ole tarvittavia resursseja koulutus- ja uudelleenkoulutusohjelmien järjestämiseksi työntekijöilleen;
- AD. toteaa, että asuntomarkkinoilta syrjäytyminen, asunnottomuus ja kohtuuhintainen asuminen muodostavat merkittävän haasteen monissa jäsenvaltioissa ja jopa kymmenessä jäsenvaltiossa ahtaasti asuvien osuus ylitti EU:n keskiarvon; ottaa huomioon, että asumiskulut muodostavat eurooppalaisten suurimman menoerän ja että useimmissa jäsenvaltioissa asumiskustannukset nousevat nopeammin kuin tulot; ottaa huomioon, että eriarvoisuus ja asuntomarkkinoilta syrjäytyminen ovat toisiaan vahvistavia ilmiöitä ja että naiset, lapset ja muuttajataustaiset henkilöt ovat erityisen alttiita asuntomarkkinoilta syrjäytymiselle ja asunnottomuudelle;
- AE. ottaa huomioon, että eräät pitkän aikavälin haasteet, kuten väestön ikääntyminen, digitalisaatio ja sen vaikutukset työhön, ilmastonmuutos sekä luonnonvarojen kestävä käyttö, ovat edelleen vailla ratkaisua;
1. panee merkille sosiaali-indikaattoreiden tulostaulun alalla saavutetun edistyksen mutta toteaa, että useimmilla jäsenvaltioilla on haasteita vähintään yhden pääindikaattorin osalta ja että 10 prosenttia kaikista arvioinneista on luokiteltu ”kriittiseksi tilanteiksi”;
  2. korostaa, että EU:n sosiaaliset tavoitteet ja sitoumukset ovat yhtä tärkeitä kuin sen taloudelliset tavoitteet; korostaa, että tarve sijoittaa sosiaaliseen kehitykseen ei ole vain keino taata talouskasvu ja lähentyminen, vaan sosiaalisen kehityksen on oltava myös itse tavoite; pitää myönteisenä sitä, että sosiaalisen pilarin merkitys ja tarve lujittaa EU:n sosiaalista ulottuvuutta sekä puuttua alueiden sisäiseen ja niiden väliseen

eriarvoisuuteen on tunnustettu; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan sosiaalisia oikeuksia panemalla Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöön siten, että EU:lle rakennetaan todellinen sosiaalinen ulottuvuus, myös ottamalla huomioon äskettäiset tutkimukset¹ ja parantamalla keskeisten työllisyys- ja sosiaali-indikaattoreiden tulostaulun poliittista näkyvyyttä ja vaikutusta, samalla kun toteutetaan kaikki maakohtaiset suositukset, mukaan luettuina sellaiset, joilla pyritään sosiaalisesti, taloudellisesti ja ekologisesti kestävämpään unioniin; kehottaa unionia käyttämään Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin 20:ä periaatetta perusteina arvioitaessa, miten maat ovat onnistuneet sisällyttämään sitoumuksensa talouspolitiikkaansa, sekä vahvistamaan sosiaalisten olojen seurantavalmiuksiaan;

3. kehottaa sitoutumaan talouspolitiikan eurooppalaisessa ohjausjaksossa täysin Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilariin siten, että korostetaan naisten ja miesten välistä yhdenvertaista kohtelua ja yhtäläisiä mahdollisuuksia, oikeutta samaan palkkaan samantarvoisesta työstä ja oikeutta laadukkaisiin ja kohtuuhintaisiin hoivapalveluihin;
4. huomauttaa, että jäsenvaltioilla on rakenteellisia työmarkkinahaasteita, kuten alhainen osallistumisaste, työmarkkinoiden lohkoutuminen sekä osaamisen ja pätevyyden kysynnän ja tarjonnan kohtaamattomuus; toteaa, että tarvitaan yhä enemmän vaikuttavia toimia työelämän ulkopuolella olevan työvoiman, myös maahanmuuttajien, integroimiseksi tai uudelleenintegroimiseksi työelämään;
5. kehottaa vahvistamaan talouspolitiikan ohjausjakson johdonmukaisuutta, myös varmistamalla, että yhteisessä työllisyysraportissa esille nostetut kysymykset otetaan asianmukaisesti huomioon vuotuisessa kasvuselvityksessä ja maakohtaisissa suosituksissa ja että ensisijaiset tavoitteet pidetään voimassa monivuotisesti, ellei niitä katsota saavutetun;
6. toteaa, että kaikkien jäsenvaltioiden talouksien ennustetaan kasvavan edelleen mutta entistä hitaammin; korostaa tarvetta kuroa umpeen infrastruktuuria koskevan tutkimuksen ja innovoinnin investointivaje, joka koskee muun muassa sosiaali-, terveys- ja hoitopalveluja, terveyden edistämistä ja tautien ehkäisemistä sekä kunnollisia ja energiatehokkaita asuntoja ja inhimillistä pääomaa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita maksimoimaan investointinsa kohtuuhintaiseen, kaikkien saatavilla olevaan ja kohdennettuun laadukkaaseen koulutukseen, vahvistamaan täydennys- ja uudelleenkoulutusta koskevia toimenpiteitä, mukaan lukien digitaaliset ja monialaiset taidot, sekä edistämään elinikäistä oppimista ja taitojen kehittämistä; korostaa, että on tärkeää kohdistaa erityisiä toimia naisiin ja tyttöihin, jotka ovat edelleen aliedustettuja luonnontieteiden, teknologian, insinööritieteiden ja matematiikan aloilla, sekä vahvistaa opettajien peruskoulutusta ja jatkuvaa ammatillista kehitystä; kehottaa jäsenvaltioita vahvistamaan ammatillisen koulutuksen järjestelmiä, harjoittelu- ja koulutusjärjestelmiä sekä todellisuuteen perustuvaa oppimista ja sovittamaan ne samalla entistä paremmin työmarkkinoiden nykyisiin ja tuleviin tarpeisiin; panee lisäksi merkille epävirallisissa oppimisympäristöissä hankittujen taitojen ja osaamisen merkityksen ja kehottaa jäsenvaltioita luomaan epävirallisia, erityisesti vapaaehtoistoiminnassa hankittuja, taitoja koskevia validointijärjestelmiä;
7. jakaa komission kannan, jonka mukaan tämänhetkisen talouskasvun siivittämänä olisi tehtävä etupainotteisia investointeja, joilla edistetään Euroopan teollisuuden, liikenteen

---

¹ Ks. OECD:n ("In it together: why less inequality benefits all", 2015) ja IMF:n raportit ("Causes and consequences of income inequality", kesäkuu 2015)

ja energiajärjestelmien irtautumista hiilestä; kehottaa siksi komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimia, joilla tarjotaan oikeanlaista osaamista koskevaa asianmukaista ja helposti saatavilla olevaa koulutusta, mukaan luettuna yrityksille tarjottava tuki, jotta ne voivat kouluttaa ja uudelleen kouluttaa työntekijöitään ja päivittää heidän ammattitaitojaan, sekä koulutusjärjestelmien mukauttaminen;

8. toteaa, että eräissä jäsenvaltioissa työttömyys pysyy korkeana olemattoman kasvun ja sellaisten rakenteellisten puutteiden johdosta, jotka johtuvat suurelta osin tehottomista ja monissa tapauksissa jäykistä työmarkkinoiden sääntelykehyksistä;
9. panee merkille, että parannuksista huolimatta jäsenvaltioiden ja alueiden välillä on huomattavia eroja talouden elpymisen ja kehityksen suhteen, mikä johtuu useiden jäsenvaltioiden jo entuudestaan olemassa olleista rakenteellisista puutteista erityisesti työllisyyden ja tuottavuuden aloilla; katsoo tässä yhteydessä, että tavoiteltaessa EU:n tasolla tapahtuvaa asteittaista lähentymistä on otettava huomioon kehityserot jäsenvaltioiden sisällä, sillä alueelliset erot vaikuttavat unionin kasvupotentiaaliin, koska useat toimintapolitiikat ja palvelut pannaan täytäntöön aluetasolla;
10. katsoo, että sen lisäksi, että sosiaalista pilaria koskevaa tulostaulua käytetään toimintapoliittisten suositusten ohjaamiseen, sitä olisi käytettävä samankaltaisten, yksittäisten maiden ympäristö- ja ilmastonmuutospolitiikan tuloksia koskevien analyysien mallina, jotta tuloksia voidaan arvioida samalla vakavuuden tasolla;
11. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tutkimaan huolellisesti työssäkäyvien köyhyyttä ja ehdottamaan EU:n ja kansallisen tason ratkaisuja tämän salakavalan ongelman ratkaisemiseksi; katsoo, että on toteutettava välittömiä ja koordinoituja toimia tämän suuntauksen kääntämiseksi, joka uhkaa pirstoa sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja sukupolvien välisen solidaarisuuden; toistaa huolensa siitä, että köyhyys ja sosiaalinen syrjäytyminen uhkaavat monia ihmisiä laskevasta suuntauksesta huolimatta; on erittäin huolestunut korkeasta lapsiköyhyydestä, maaseudun köyhyydestä ja vanhuusköyhyydestä, josta naiset kärsivät huomattavasti miehiä laajemmin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet, joilla köyhyyttä, erityisesti lapsiköyhyyttä, vähennetään selvästi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tunnustamaan aiempaa selvemmin kansalaisjärjestöjen, köyhyyden vastaista työtä tekevien ja sosiaalista osallisuutta edistävien järjestöjen sekä itse köyhyydessä elävien ihmisten työn ja asiantuntemuksen sekä edistämään näiden osallistumista hyvien käytänteiden vaihtoon; katsoo, että suuri eriarvoisuus vähentää talouden tuottoa ja mahdollisuuksia kestäväan ja osallistavaan kasvuun;
12. muistuttaa, että kohtuulliset palkat ovat tärkeitä sekä sosiaalisen yhteenkuuluvuuden että vahvan talouden ja tuottavan työvoiman ylläpitämisen kannalta; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä työpaikkojen laadun parantamiseksi ja palkkahajonnan vähentämiseksi esimerkiksi nostamalla vähimmäispalkkatasoa, myös tarvittaessa asettamalla minimipalkat kohtuulliselle tasolle; kehottaa tässä yhteydessä toteuttamaan politiikkatoimia, joilla kunnioitetaan, edistetään ja vahvistetaan keskitettyä sopimista ja työntekijöiden asemaa palkanmuodostusjärjestelmissä, sillä ne ovat ratkaisevassa asemassa korkeatasoisten työolojen aikaansaamisessa; katsoo, että tavoitteena tässä olisi oltava kokonaiskysynnän ja talouden elpymisen tukeminen, palkkaerojen vähentäminen sekä työssäkäyvien köyhyyden torjuminen; painottaa tässä yhteydessä, että unionin lainsäädännössä ja politiikkatoimissa on kunnioitettava ammattiyhdistysoikeuksia ja -vapauksia, noudatettava työehtosopimuksia ja toteutettava työntekijöiden yhdenvertainen kohtelu;

13. korostaa, että vaikka työttömyysasteet ovat EU:ssa alimmillaan, avoimien työpaikkojen osuus oli 2,2 prosenttia vuonna 2018 oltuaan 1,9 prosenttia vuotta aiemmin; panee huolestuneena merkille, että osaamisen kohtaanto-ongelmat ovat huomattavia; muistuttaa, että laadukkaan koulutuksen saatavuuden takaaminen on jäsenvaltioiden tehtävä; kehottaa jäsenvaltioita priorisoimaan koulutukseen suuntautuvia laadukkaita julkisia investointeja, jotta kaikki kansalaiset voivat käyttää oikeuttaan laadukkaaseen ja osallistavaan koulutukseen; katsoo, että uraneuvonta ja koulutus voivat olla kestäväää ja osallistavaa kasvua edistäviä tekijöitä; korostaa, että unionin kilpailukykyisten työmarkkinoiden luominen edellyttää, että taidot ja pätevyudet sovitetaan yhteen työllistymismahdollisuuksien kanssa, ja tähän olisi puututtava tiivistämällä koulutusjärjestelmien yhteistyötä yritysten ja ammattiliittojen kanssa esimerkiksi edistämällä harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdistelevää koulutusta, harjoittelujaksoja, oppisopimuskoulutusta ja todellisuuteen perustuvaa oppimista koulutuksen kaikilla tasoilla ja sen kaikissa muodoissa, myös korkea-asteen koulutuksessa;
14. kehottaa komissiota edelleen tukemaan ammatillisen liikkuvuuden EURES-portaalia ja muita ohjelmia, joilla helpotetaan oppimiseen ja koulutukseen liittyvää liikkuvuutta; toteaa, että tutkintojen vastavuoroinen tunnustaminen edistää työllistymismahdollisuuksia erityisesti maissa, joissa avoimien työpaikkojen osuus on suuri;
15. korostaa, että pitkäaikaistyöttömien työmarkkinoille integroiminen yksilöllisten kohdistettujen toimien avulla on keskeinen tekijä torjuttaessa eriarvoisuutta, köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä ja edistää loppujen lopuksi kansallisten sosiaaliturvajärjestelmien kestävyttä; kehottaa tässä yhteydessä pyrkimään entistä ponnekkaammin edistämään työmarkkinoilla tarvittavia taitoja sekä lisäämään huomattavasti käytännönläheisen koulutuksen osuutta, jotta työllistettävyydestä voidaan saavuttaa; katsoo, että on otettava huomioon näiden kansalaisten sosiaalinen tilanne ja heidän tarpeensa erityisesti riittävien tulojen, asianmukaisen asunnon, julkisen liikenteen, terveydenhuollon ja päivähoidon osalta ja että on tärkeää seurata unionin tasolla aiempaa tarkemmin kansallisella tasolla täytäntöönpanut politiikkatoimia;
16. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat nuoret, myös vammaiset nuoret ja nuoret, joiden tarpeet ovat moninaiset, voivat komission ja tilintarkastustuomioistuimen antamien suositusten mukaisesti hyötyä nuorisotakuusta todellisella ja merkityksellisellä tavalla; korostaa, että on tärkeää puuttua nykyisiin, tarjoutusten laatuun ja järjestelmän laajuuteen liittyviin puutteisiin; katsoo, että olisi lisäksi pyrittävä ottamaan käyttöön laatunormeja, tarjottava jatkuvaa rahoitustukea ja lisättävä sitä sekä EU:n rahoitusvälineiden että kansallisten talousarvioiden kautta ja varmistettava nuorten ja nuorisojärjestöjen tarkoituksenmukainen osallistuminen nuorisotakuun mukaisten toimenpiteiden suunnitteluun, täytäntöönpanoon ja seurantaan; korostaa, että on otettava huomioon, että ikäkriteerien vuoksi monet henkilöt, jotka olivat nuorina työttömiä tai alityöllistettyjä, eivät kuuluneet erityisesti nuorille työntekijöille suunnattujen toimenpiteiden piiriin ja tarvitsevat siksi mahdollisuuden päivittää taitonsa; korostaa, että koulutus on avainasemassa köyhyyden välttämiseksi; katsoo, että koulutuslaitoksissa on olennaisen tärkeää lisätä digitaalisia perustaitoja, kuten digitaalisten tiedotusvälineiden käyttöä ja ohjelmoinnin alkeita, koskevaa koulutusta; korostaa tässä yhteydessä, että koulutuspaikoissa on oltava riittävät tekniset välineet ja asianmukainen digitaalinen infrastruktuuri; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita panemaan viipymättä täytäntöön harjoittelu- ja opiskelujaksoja yhdistelevän koulutusjärjestelmän, joka on vakiinnuttanut

asemansa EU:n johtavana mallina ottaen kuitenkin huomioon tarpeen mukauttaa se jäsenvaltioiden omiin järjestelmiin;

17. painottaa, että on tärkeää seurata muiden indikaattorien lisäksi myös koulutuksen ja työelämän ulkopuolella olevien työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevien nuorten kokonaisuutta 15–24-vuotiaasta väestöstä ja keskittyä erityisesti nuoriin naisiin ja tyttöihin, sillä sukupuolten välillä on merkittävä ero siinä, kuinka suuri osuus väestöstä on työelämän ja koulutuksen ulkopuolella;
18. toteaa, että EU kärsii edelleen rakenneongelmista, joihin on puututtava; tähdentää, että on olennaisen tärkeää vauhdittaa kotimaista kysyntää edistämällä julkisia ja yksityisiä investointeja sekä edistämällä sosiaalisesti ja taloudellisesti tasapainoisia rakenneuudistuksia, jotka vähentävät epätasa-arvoa ja edistävät laadukkaita ja osallistavia työpaikkoja, kestävää kasvua ja yhteiskunnallisia investointeja ja vastuullista julkisen talouden vakauttamista ja vahvistavat siten osaltaan suotuisaa etenemistä yhteenkuuluvuuden lisäämiseen ja ylöspäin suuntautuvaan lähentymisympäristöön yrityksille ja julkisille palveluille, jotta voidaan luoda aiempaa enemmän laadukkaita työpaikkoja ja saada sosiaaliset ja taloudelliset näkökohdat tasapainoon; korostaa, että nämä painopisteet saavutetaan vain, jos inhimilliseen pääomaan tehtävät investoinnit asetetaan etusijalle yhteisenä strategiana;
19. painottaa, että sosiaalisesti vastuullisten uudistusten on perustuttava yhteisvastuullisuuteen, yhdentymiseen, sosiaaliseen oikeudenmukaisuuteen ja varallisuuden oikeudenmukaiseen jakautumiseen, jolloin luodaan malli, jolla varmistetaan tasa-arvo ja sosiaalinen suojelu, suojellaan muita heikommassa asemassa olevia ryhmiä ja parannetaan kaikkien kansalaisten elinoloja; tähdentää lisäksi, että unionin talouspolitiikka on suunnattava uudelleen sosiaaliseen markkinatalouteen;
20. kehottaa komissiota toteuttamaan rakenneuudistusten sukupuolivaikutusten arvioinnin;
21. kehottaa komissiota ja kaikkia jäsenvaltioita aloittamaan uusien työmuotojen sääntelyn tai vahvistamaan sitä; ilmaisee tässä yhteydessä huolensa siitä, miten sosiaalisen suojelun järjestelmät kattavat epätyypillisessä työsuhteessa olevat työntekijät ja itsenäiset ammatinharjoittajat, jotka eivät usein voi osallistua niihin täysimääräisesti; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään ja edistämään toimenpiteitä, joilla todistetusti vähennetään pimeän työn tekemistä, mahdollistetaan kotitalous- ja hoivatyöntekijöiden oikeuksien tunnustaminen ja parannetaan työoloja; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota kieltämään nollatuntisopimukset;
22. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään tiiviissä yhteistyössä työmarkkinaosapuolten ja muiden asiaan liittyvien sidosryhmien, tarvittaessa myös kansalaisyhteiskunnan, kanssa aktiivisten työmarkkinatoimien kattavuutta ja tehokkuutta myös lisäämällä niiden tulossuuntautuneisuutta ja tekemällä tiivistä yhteistyötä julkisten työvoimapalvelujen kanssa;
23. korostaa sosiaaliturvajärjestelmien automaattisen vakautuksen merkitystä taantuman kaltaisten ulkoisten tekijöiden aiheuttamien voimakkaiden yhteiskunnallisten vaikutusten vaimentamisessa; kehottaa siksi jäsenvaltioita ottamaan käyttöön politiikkatoimia, joilla voidaan palauttaa työllisyysturva tarjoamalla ennakoivaa suojaa, myös irtisanomistapauksissa; kehottaa jäsenvaltioita lisäksi sosiaalisen suojelun vähimmäistasot määrittävän ILO:n suosituksen nro 202 puitteissa varmistamaan investoinnit sosiaaliturvajärjestelmiin ja lisäämään niitä, jotta voidaan taata niiden

suorituskyky köyhyyden ja eriarvoisuuden ehkäisemisessä ja torjunnassa ja varmistaa niiden kestävyys;

24. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimia, joilla parannetaan vammaisten henkilöiden mahdollisuuksia osallistua työmarkkinoille, poistamalla lainsäädännöllisiä esteitä, luomalla kannustimia heidän työllistämisekseen ja varmistamalla esteettömän pääsyn työpaikoille hyödyntämällä aiempaa laajemmin esimerkiksi viestinnän alan ja vammaisten henkilöiden liikkuvuutta koskevaa uutta avustavaa teknologiaa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään myös ponnistelujaan työmarkkinoilta kauimmas etäänntyneiden ryhmien, kuten yksinhuoltajien, omaishoitajien, pitkäaikaissairaiden, vammaisten henkilöiden, terveysongelmista tai monitahoisista kroonisista sairauksista kärsivien henkilöiden, maahanmuuttajien ja pakolaisten sekä etnisiin ja uskonnollisiin vähemmistöihin kuuluvien henkilöiden, työmarkkinoihin osallistumisen lisäämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään ponnistelujaan työntekijöiden taitojen päivittämiseksi ja korkealaatuiseen työllisyyteen johtavien ihmisarvoisten työpaikkojen lisäämiseksi;
25. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että kaikki romanien osallisuuden lisäämiseen tähtäävät toimet ovat yhteensopivia romanien hyväksytyjen kansallisten integrointistrategioiden yleisperiaatteiden kanssa;
26. toteaa mikroyritysten ja pk-yritysten olevan erittäin merkittäviä kestäväille ja osallistavalle kehitykselle, talouskasvulle ja työpaikkojen luomiselle Euroopassa; kehottaa lisäämään tukea, jotta mikroyritykset ja pk-yritykset voivat järjestää asianmukaista koulutusta työntekijöilleen; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan päätöksenteossa paremmin huomioon mikro- ja pk-yritysten edut luomalla yrityksille, myös pienille yrityksille ja mikroyrityksille, asianmukaisen sääntelykehityksen työpaikkojen luomiseksi esimerkiksi panemalla täytäntöön järkevää sääntelyä;
27. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan sen varmistamiseksi, että verotus on aiempaa oikeudenmukaisempaa, myös digitaalitalouden osalta, sillä tämä on edellytys entistä suotuisamman osallisuuden edistämiseksi;
28. pitää huolestuttavana, että vuotuisessa kasvuselvityksessä työ- ja yksityiselämän tasapaino jää niin vähälle huomiolle; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota toteuttamaan kaikki tarvittavat toimet työ- ja yksityiselämän tasapainon parantamiseksi ja sukupuolten tasa-arvon edistämiseksi; kehottaa kehittämään saatavilla olevia, kohtuuhintaisia, koko elinkaaren kattavia ja laadukkaita hoitopalveluita ja lasten päivähoito- ja varhaiskasvatustalveluita, pyrkimään edelleen saavuttamaan Barcelonan vuoden 2002 tavoitteet ja laatimaan joustavia työjärjestelyjä edistävää lainsäädäntöä; kehottaa tunnustamaan epävirallisten hoitajien panoksen sekä tarjoamaan aiempaa parempia työoloja ja riittävää tukea tärkeää työtä tekeville omaishoitajille, jotka suorittavat suurimman osan hoidosta EU:ssa esimerkiksi tarjoamalla heille eläke- ja sosiaaliturvaa sekä koulutusta ja heidän epävirallisten pätevyksiensä tunnustamista; kehottaa edistämään joustavia työjärjestelyjä ja kannattavien äitiys-/isyysloma-, vanhempainloma- ja omaishoitovapaaehtojen hyödyntämistä; katsoo, että tämä ongelma edellyttää monitahoisia toimia, ja kehottaa jäsenvaltioita puuttumaan siihen kiireesti; on voimakkaasti sitä mieltä, että vanhempien ja omaistaan hoitavien työ- ja yksityiselämän tasapainottamisesta annetun direktiivin hyväksyminen on työ- ja yksityiselämän tasapainon parantamisen välttämätön edellytys;

29. vaatii jäsenvaltioita parantamaan sukupuolten tasa-arvoa asiaankuuluvilla aloilla ja yrityksissä sekä kiinnittämään erityishuomiota vammaisiin naisiin, sillä heidän asemansa työmarkkinoilla on erityisen haavoittuva.
30. ilmaisee huolensa siitä, että EU:n työmarkkinat ovat eriytyneet sukupuolen mukaan sekä vertikaalisesti että horisontaalisesti, että naisten ja miesten välillä on palkka- ja eläke-eroja ja että naisia on päättävissä asemissa vain vähän; painottaa, että naisten työllisyysaste on edelleen alhaisempi kuin miesten; painottaa lisäksi, että ero työllistymisasteessa on erityisen suuri äitien ja hoitovastuullisten naisten kohdalla;
31. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan sukupuolinäkökulman laajemman sisällyttämisen maakohtaisten suositusten, vakaus- ja lähentymisohjelmien ja kansallisten uudistusohjelmien laatimiseen ottamalla käyttöön laadullisia tavoitteita ja toimenpiteitä, joilla puututaan sitkeisiin tasa-arvoeroihin, sekä kehottaa niitä soveltamaan järjestelmällisesti sukupuolitietoista budjetointia;
32. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan kansallisissa uudistusohjelmissa erityiset määrälliset tavoitteet yleisesti naisten työllisyydelle;
33. vaatii komissiota ja neuvostoa lisäämään sukupuolten tasa-arvon pilarin Eurooppa 2020 -strategiaan ja ottamaan käyttöön yleisen sukupuolten tasa-arvon tavoitteen;
34. kehottaa komissiota ottamaan sukupuolten tasa-arvoindeksin yhdeksi eurooppalaisen ohjausjakson välineistä, joilla seurataan edistymistä työllisyys- ja sosiaalitavoitteiden saavuttamisessa;
35. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkkailemaan naisten osallistumista työmarkkinoille; kehottaa lisäksi jäsenvaltioita jatkamaan naisten johtokuntapaikkoja koskevan direktiivin käsittelyä;
36. vaatii jäsenvaltioita ja komissiota poistamaan kaikki tekijät, jotka rajoittavat naisten osallistumista työmarkkinoille, kaiken verotukseen liittyvän sukupuolittumisen ja muut kannustimet, jotka ylläpitävät eriarvoisia sukupuolirooleja;
37. vaatii toimintamalleja, joilla tuetaan naisten yrittäjyyttä ja parannetaan rahoituksen saantia ja liiketoimintamahdollisuuksia räätälöidyn koulutuksen sekä työ- ja yksityiselämän yhteensovittamisen varmistavien toimien avulla;
38. korostaa, että sukupuoleen liittyvää syrjintää esiintyy edelleen paljon, mistä todistavat sukupuolten väliset palkkaerot (miespuolisten työntekijöiden keskimääräinen tuntipalkka on noin 16 prosenttia suurempi kuin naispuolisilla työntekijöillä) ja 37 prosentin suuruinen ero eläkkeissä; painottaa, että eläke-ero, joka on sukupuolten eriarvoisuuden merkittävin indikaattori, johtuu naisen aliedustuksesta korkean palkkatason aloilla, syrjinnästä työmarkkinoilla, osa-aikatyötä tekevien naisten suuresta osuudesta sekä sellaisten järjestelyjen riittämättömyydestä, joilla perhe- ja työelämään liittyviä velvollisuuksia sovitetaan yhteen naisten ja miesten välillä;
39. palauttaa mieliin, että ikäjakauman muuttumisen ja siihen liittyvän elinajanodotteen pitenemisen vuoksi eläkejärjestelmiä on muutettava ja eräissä jäsenvaltioissa on toteutettava asianmukaisia uudistuksia, jotta varmistetaan kestävä ja riittävä eläkkeet; kehottaa jälleen ottamaan käyttöön eläkejärjestelmissä hoitohyvityksiä, joilla korvataan naisten ja miesten lastenhoito- ja pitkäaikaishoitovastuiden takia menettämät eläkemaksut keinona kuroa umpeen sukupuolten välisiä palkka- ja eläke-eroja ja turvata

sukupolvien välinen oikeudenmukaisuus; kehottaa EU:ta ja jäsenvaltioita laatimaan ja panemaan täytäntöön yhdessä työmarkkinaosapuolten ja tasa-arvojärjestöjen kanssa sukupuolten palkka- ja eläke-erojen poistamiseen tähtäviä toimia; kehottaa jäsenvaltioita tekemään määräajoin palkkakartoituksia näiden toimien täydentämiseksi; muistuttaa Eurooppa-neuvostoa, että se harkitsisi vuotuisten kertomusten käyttöä naisten ja miesten tasa-arvosta talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä edistämään sukupuolinäkökohtien valtavirtaistamista;

40. korostaa, että julkisen, solidaarisen ja riittävän työ- ja vanhuuseläkkeen yleinen saatavuus on taattava kaikille; panee merkille jäsenvaltioiden kohtaamat haasteet eläkejärjestelmien kestävyuden vahvistamisessa mutta korostaa, että on tärkeää turvata kyseisten järjestelmien yhteisvastuullisuus; katsoo, että paras tapa varmistaa kestävä, turvalliset ja riittävät eläkkeet naisille ja miehille, on nostaa yleistä työllisyysastetta ja lisätä laadukkaita työpaikkoja kaikenikäisille, parantaa työoloja ja -ehtoja ja sitoutua tarvittaviin julkisiin lisämenoihin; katsoo, että eläkejärjestelmien uudistuksissa olisi keskityttävä muun muassa tosiasialliseen eläköitymisikään ja olisi otettava huomioon työmarkkinasuuntaukset, syntyvyys, terveys- ja varallisuustilanne, työolot ja elatussuhde; katsoo, että näissä uudistuksissa on myös otettava huomioon miljoonien sellaisten eurooppalaisten työntekijöiden, erityisesti naisten, nuorten ja itsenäisten ammatinharjoittajien, tilanne, jotka joutuvat epävarmoihin, epätyyppillisiin työsuhteisiin, tahtomattaan työttömiksi tai joutuvat tekemään lyhennettyä työaika;
41. toteaa, että sosiaali- ja terveydenhoitopalvelut ovat keskeisessä asemassa pyrittäessä edistämään köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita turvaamaan investoinnit ja julkisen talouden liikkumavaran, jotta kehitettäessä näitä palveluja varmistetaan niiden kohtuuhintaisuus, helppo saatavuus ja korkea laatu;
42. pitää valitettavana, ettei asuntokriisi ole yksi tärkeimpiä poliittisia painopisteitä vuonna 2019, ja pyytää komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään eurooppalaista ohjausjaksoa aiempaa tehokkaammin asumisen kohtuuhintaisuuden ja asunnottomuuden seuraamiseen ja niitä koskevan edistymisen tukemiseen, sillä ne ovat keskeisiä huolenaiheita; kehottaa komissiota sisällyttämään ensimmäisenä toimenpiteenä (kohtuuttoman asumismenorasituksen) EUSILC-indikaattorin (European Union Statistics on Income and Living Conditions) sosiaali-indikaattoreiden tulostauluun Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteen 19 mukaisesti; korostaa, että ahtaasti asumisen yleisyys (15–29-vuotiaiden) nuorten keskuudessa vaikuttaa kielteisesti koulutukseen sekä henkilökohtaiseen ja ammatilliseen kehitykseen ja elämänlaatuun; katsoo, että osoitettaessa julkista rahoitusta olisi ensisijaisesti keskityttävä epätyydyttävissä oloissa asuviin nuoriin;
43. katsoo, että koheesiopolitiikka, joka on yksi Euroopan unionin tärkeimmistä investointipolitiikoista, on osoittanut vaikuttavuutensa sosiaalisen yhteenkuuluvuuden lisäämisessä ja epätasa-arvon vähentämisessä; kannustaa jäsenvaltioita hyödyntämään Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanoa varten saatavilla olevaa rahoitusta täysimääräisesti;
44. toistaa komissiolle osoittamansa kehotuksen tukea jäsenvaltioita, jotta ne voivat hyödyntää paremmin rakennerahastovaroja julkisiin hoivapalveluihin ja lapsille, ikääntyneille ja muille huollettaville suunnattuihin palveluihin tehtävissä investoinneissa, jotta voidaan helpottaa naisten paluuta työmarkkinoille ja varmistaa työ- ja perhe-elämän yhteensovittaminen;

45. muistuttaa, että vuotuisessa kasvuselvityksessä asetetaan etusijalle tietyt sosiaalisten investointien alat, kuten terveydenhuolto, pitkäaikaishoidon järjestelmät ja julkinen asuntotuotanto; korostaa, että Euroopan talous- ja sosiaalikomitea on puheenvuoroissaan tuonut esille hyvin suunniteltujen, vaikuttavien ja tehokkaiden tulevaisuuteen suuntautuneiden sosiaalisten investointien lukuisia myönteisiä vaikutuksia;
46. kehottaa jäsenvaltioita, komissiota ja Euroopan parlamenttia tunnustamaan aiempaa selvemmin sosiaalialan kansalaisjärjestöjen asiantuntemuksen pyrkimällä käymään eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 11 artiklassa tarkoitettua kansalaisvuoropuhelua;
47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.